

Homilia del Sr. Cardenal Arquebisbe en la celebració solemne del Corpus Christi

Homilia del Sr. Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Mons. Lluís Martínez Sistach en la celebració solemne del Corpus Christi a la S.E. Basílica Catedral de Barcelona, 6 de juny de 2010 Ens hem aplegat aquí a la Catedral procedents de les parròquies, moviments i institucions diocesanes per celebrar l'Eucaristia en la Solemnitat de Corpus Christi. Aquesta [...]

07 juny, 2010 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

Homilia del Sr. Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Mons. Lluís Martínez Sistach en la celebració solemne del Corpus Christi a la S.E. Basílica Catedral de Barcelona, 6 de juny de 2010

Ens hem aplegat aquí a la Catedral procedents de les parròquies, moviments i institucions diocesanes per celebrar l'Eucaristia en la Solemnitat de Corpus Christi. Aquesta festa tan arrelada en la nostra tradició religiosa, és la festa de dos amors: l'amor a Jesucrist, realment present en el sagrament de l'eucaristia, i l'amor als germans que són com altre Crist. El Senyor està present en l'Eucaristia i en cadascun dels homes i dones que ens envolten.

Corpus Christi és una festa eminentment cristiana, que recorda la institució de l'Eucaristia per Jesucrist el Dijous Sant al Cenacle de Jerusalem. És la festa del Cos i de la Sang de Jesús que ell ens ha deixat com aliment de la vida de fills i filles de Déu que hem rebut pel sagrament del baptisme. Ens ho ha recordat l'apòstol Pau en la lectura que hem escoltat fent referència a la tradició que ell havia rebut i que ve del Senyor: Jesús la nit que havia de ser entregat aquell primer Dijous Sant- prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: Això és el meu Cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial. Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué: Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meva sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho per celebrar el meu memorial.

En la festa del Corpus Christi agraïm moltíssim al Senyor que ens hagi estimat tant deixant-

nos no només la seva Paraula, sinó també el seu Cos i la seva Sang. I el nostre agraïment es tradueix en amor al Senyor Jesús per correspondre al seu amor sense límits, i es tradueix també en amor als germans. Per poder combregar el Cos i la Sang del Senyor es demana la preparació d'estimar Déu i els germans, de no tenir pecat, perquè el pecat és lo oposat a l'amor.

Tots els cristians que mantenim la comunió amb l'Església som invitats a celebrar l'Eucaristia, sigui quina sigui la nostra procedència i la nostra condició social. Tots els cristians en qualsevol comunitat cristiana del món es trobem a casa nostra, perquè l'Església és catòlica, universal i ningú no hi és foraster. Això ho veiem i ho experimentem en les nostres comunitats parroquials i avui també aquí aquesta tarda - on cristians procedents de diferents països del món es reuneixen junts per celebrar l'Eucaristia, sacrament de comunió i d'amor. Recordeu el que ens ha dit l'apòstol: «Ja no hi ha jueu ni grec, ni esclau ni lliure; ni home ni dona, ja que tots vosaltres sou un en Crist Jesús» (Ga 3, 28). Benet XVI afirma que en aquestes paraules es percep la veritat i la força de la revolució cristiana, la revolució més profunda de la història, que s'experimenta precisament entorn de l'Eucaristia.

L'Eucaristia no pot ser mai un fet privat, reservat a persones escollides segons aïnitats o amistat. Aquesta tarda no hem decidit amb qui volíem reunir-nos, hem vingut aquí i ens hem trobat uns junts als altres, units per la fe i cridats a convertir-nos en un únic cos, compartint l'únic Pa que és Crist. Per això Corpus Christi ens recorda principalment, que ser cristians vol dir reunir-se des de tot arreu per estar en la presència de l'únic Senyor i ser un amb Ell i amb Ell. En aquest sentit, el tercer objectiu del nostre Pla Pastoral Diocesà, consisteix en facilitar la participació dels immigrants en les comunitats cristianes. Els immigrants són cristians que providencialment ofereixen a l'Església diocesana de Barcelona l'oportunitat de realitzar més intensament la seva vocació catòlica, oberta a tot el món.

Corpus Christi és la festa de dos amors: Jesús i els germans. Com ens demana el Concili Provincial Tarraconense de l'any 1995, cal revivre la tradició, tan intensament viscuda en els primers segles de l'Església, de vincular visiblement la celebració de l'Eucaristia amb la caritat fraterna, insistint de manera particular en la relació entre la Fracció del Pa i la comunió cristiana de béns, en la lògica que porta del fet de compartir els béns eternals a

compartir els béns temporals, i en la coherència que impulsa les Esglésies riques a obrir-se a les necessitats de les Esglésies pobres (cf. Resolució 77, a).

Per aquest motiu s'ha unit a la festa de Corpus Christi la celebració del Dia de la Caritat, en què Càritas Diocesana dóna compte de les seves activitats i en què es fa una col·lecta destinada a aquesta institució que, com s'ha dit encertadament, no és tan sols una institució d'Església, sinó que és la mateixa Església.

El lema de l'actual campanya del Dia de la Caritat diu així: Respostes per als que més necessiten sortir de la crisi econòmica. Els cristians, conseqüents amb els ensenyaments de Jesús que l'amor a Déu i l'amor als germans són inseparables, estem cridats -juntament amb molts altres homes i dones de bona voluntat- a promoure obres de solidaritat social, sobretot en aquests moments de greu crisi econòmica amb més de quatre milions d'aturats, donant així respostes als que més necessiten sortir de la crisi.

Càritas diocesana ha posat en relleu l'alarmant augment de les persones que hi acudeixen per primera vegada i de les que tornen després d'almenys deu anys, fonamentalment per la manca de treball i per les moltes famílies que no tenen subsidi d'atur. Són moltes les necessitats que han d'afrontar les Càritas parroquials i no sempre es disposa dels mitjans requerits. Davant d'aquesta situació, el segon objectiu del nostre Pla Pastoral diocesà consisteix a créixer en la solidaritat davant la crisi econòmica i és impressionant les iniciatives i la generositat que es dóna en les parròquies i institucions d'Església. No obstant això, davant d'aquesta greu situació, l'Administració, donada la responsabilitat que li correspon, ha d'incrementar el seu capítol de benestar social, el reajustament econòmic no ha de repercutir en els més necessitats i cal més coordinació amb el treball que realitzen les Càritas i altres institucions per ajudar millor i més ecaçment les persones necessitades.

Desitjo referir-me breument a un aspecte constitutiu de la festa que celebrem: és el de caminar amb el Senyor. És la realitat manifestada per la processó que celebrarem junts després de la missa, com una prolongació natural d'aquesta, avançant rere Jesús que és el Camí. Amb el do de si mateix, el Senyor ens allibera de la nostra paràlisi, ens torna a aixecar i ens posa en camí amb la força d'aquest Pa de la vida que és l'Eucaristia. Com a rma el Sant

Homilia del Sr. Cardenal Arquebisbe en la celebració solemne del
Corpus Christi

Pare Benet XVI, la processó del Corpus Christi ens ensenya que l'Eucaristia ens vol alliberar de tot abatiment i desconsol, ens vol tornar a aixecar perquè puguem retornar el camí amb la força que Déu ens dona a través de Jesucrist.

L'Eucaristia és el sagrament del Déu que no ens deixa sols en el camí, sinó que es posa al nostre costat i ens indica l'autèntica direcció. Déu ens ha fet lliures, però no ens ha deixat sols; s'ha fet ell mateix camí i ha vingut a caminar al nostre costat perquè la nostra llibertat tingui el criteri per discernir el camí just i fer-lo.

Acompanyarem Jesús Sagramentat durant la processó adorant-lo. Adorar el Déu de Jesucrist, que es va fer pa partit per amor, és el remei més vàlid i radical contra les idolatries d'ahir i d'avui. Qui s'inclina davant Jesús no pot i no deu postrar-se davant cap poder terrenal, per més fort que sigui. Nosaltres els cristians només ens agenollem davant el Santíssim Sagrament, perquè en ell sabem i creiem que és present l'únic Déu veritable, que ha creat el món i l'ha estimat fins al punt de lliurar el seu unigènit Fill (cf. *Jn* 3, 16).

Amb Summe goig, el 7 de novembre d'aquest any, el Sant Pare Benet XVI vindrà a Barcelona per dedicar el Temple de la Sagrada Família. La seva visita apostòlica posa en relleu el seu afecte cap a nosaltres. Ell vindrà a confirmar en la fe i presidirà l'Eucaristia en aquell magnífic temple. Volem des d'ara agrair al Sant Pare aquest gest de benvolença preparant-nos amb la pregària, el compliment dels nostres compromisos en l'Església i en la societat i amb la creixent solidaritat amb els pobres i necessitats. Encomanem aquesta visita perquè doni molts fruits espirituals i pastorals i acollim tots el Papa pels carrers de Barcelona i anem amb ell a la Sagrada Família.